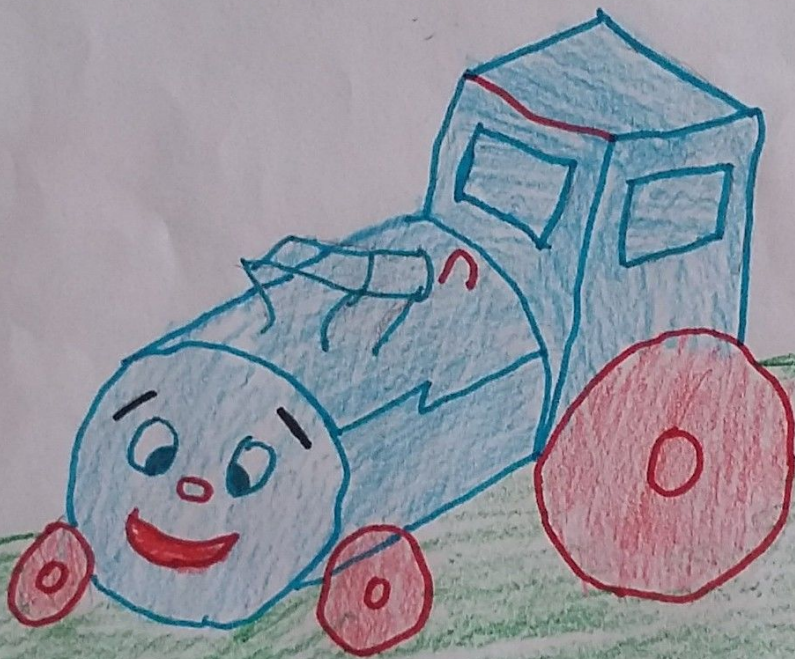

MALI VOZ

GROZDANA

OLUJIĆ

Grozdana Olujić je srpski romansin, prevodilac i antologi-
čar, dobitnica. Poveje za životno delo Udruženja književnika
Srbije i MIM-ove nagrade za najbolji roman 2009. Njeni
romani i bajke doživele su brojna izdanja u zemlji, prevedene
su na trideset šest svetskih jezika. Datum rođenja:

30. AVGUST 1934 (83 godine.)

Sve dečakove igračke smejale su se Malom vozu. Kakvog li šašavka, majko rodjema! Tračnica mu ide od jednog kraja sobe do drugog, a on tvrdi da će, jednog dana, izaci kroz prozor i prošetati se dolinama i gorama čak do mora. Ko je još to video? „Vi ćete videti!“ zasvetle vozic očica- ma. „Jednom sam dotle došao. Zašto ne bih ponovo?“ Zato što si ti sobni voz! posmehnuše mu se i klovn i lutka. „Smiri se i vozi putem koji ti je odredjen.“

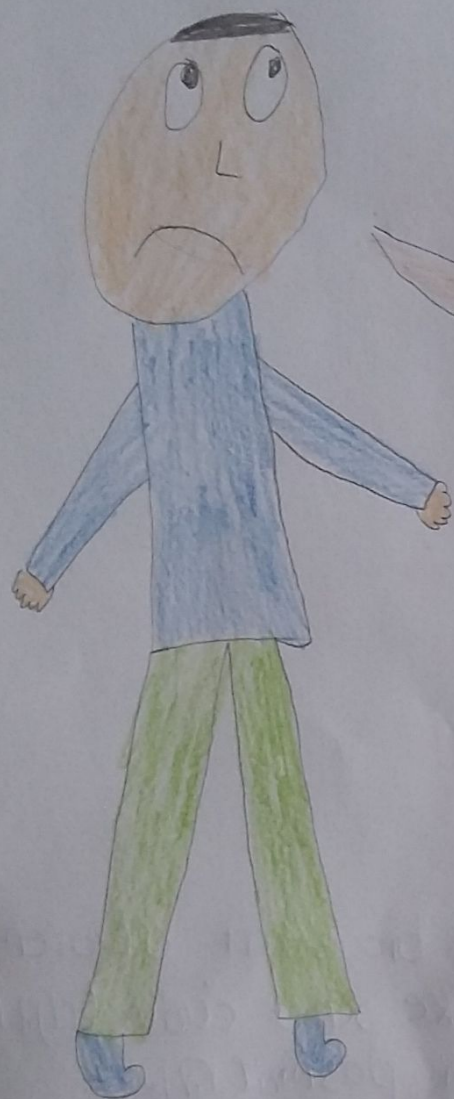
Možda u snu?" Trepnu dugim trepavicama lutka do čijeg su
"mišljenja" svi držali. "Ali takvi snovi nisu ni korisni ni zdravi.
Šta bi bilo kada bih, recimo, jednoga dana ja uvtela sebi
u glavu da letim? Joj! Misliš li da bi mi izrasla krila?"
Nasmija se lutka svojoj zamisli, gotovo pade sa police, kada
Mali voz sasvim ozbiljno reče: "Možda bi ti i izrasla! Pogledaj
je limun. Zar nije bio samo koštica manja od zanoktica?
Zar nije želeo da nikne? Pa, nikao je. Zar nije želeo da poraste?
Zar nije porastao? Zatim pozeleo svoje zlatne plodove, i dobio ih.

"Taj put do mora ja ću proći, zaista proći!" Mali voz
"sneno prošao prošaput, a svet dečakovih igračaka se
nasmeja i ne prestade da se smeje do duboko u noc!
"Gledajte ovoga što izlazi kroz prozor!" "Kikotao se
"krpeni pajac." "Gledajte voz kojemu rastu krila?" Prevrtao
se preko glave, kreveljio. Sve igračke gledale su ga sa divlje-
njem. Zar nije duhovito? Zar nije oštrouman?"

Mali voz postidjeno saže glavu. Njegove tračnice idu od jednog kraja sobe do drugog, ali na svom putu prelaze preko i kroz tunel. Ispred tunela je skretničar načinjen od šarenog lima. Trenutak pre no što voz uleti u tunel, on diže crvenu zastavicu. Sada se i on trese od smeha. Mali voz priča koješta! Koji je još sobni voz još prešao put do mora? Koji je pokušao da ga predje? "Ja ću pokušati!" Tomuci u san prošaputa Mali voz. "Pokušati i preći! Moram! Moram!" Na glave igracāka, kao slatka kiša, pade noc'. Jedan za drugim, zatvorili su oči pajac, skretničar, lutka na čijim su okruglim odrazima, sve do zore, porgrāvāle senke trepavica...

Videla
sam ga!

Gde je Mali
VOZ?!

A onda, sunce banu na vrata i dečak ustade da vidi šta rade njegove igračke. Spavale su sve do poslednje. Jedino su tračnice Maloga voza bile prazne, a povetarac njihao zavesu na otvorenom prozoru. "Videla sam ga!". Prošaputa sunčeva zraka poverljivo, naslonivši se dečaku na obraz. Kad su djubretari polili ulice, Mali voz izleteo je kroz prozor i spustio se na šine velikog voza u dolini. Ako ne veruješ, pitaj vrapce: Bili su budni...

Dečaku se učini da sanja, ali prozor je bio širok otvoren, a tračnice maloga voza prazne. Igračke su u čudu trljale oči. Niko se više nije smejao. S težnjom posmatrajući otvoren prozor, lutka se seti kniže koja izrastaju onome ko ih iznad sveg želi. Zatim se trže. Ponovo pogleda otvoren prozor. Na ramenima joj je već nešto raslo...

AUTORI:

Uroš Vučković

Uroš Galić

Mateja Mošić

Hilaoš Stević

IV 3a

"Kosta Djukić"